

b) Elkerülhető-e az EK-Szerződés 59. és 60. cikkeinek megsértése, ha az EStG 50a. cikkének (4) bekezdése szerinti adólevonási eljárásban csak azok a belföldi díjszerző tevékenységgel gazdasági összefüggésben keletkezett költségek számítanak adócsökkentőnek, amelyeket külföldi EU-tagállamban letelepedett, díjazásra jogosult személy a díjazásra kötelezettnek igazolt, és az esetleges további költségeket a kapcsolódó adóvisszatérítés során lehet figyelembe venni?

c) Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 59. és 60. cikkeit, hogy ezeket sérti, ha az EStG 50a. cikkének (4) bekezdése és 50d. cikkének (1) bekezdése szerinti adólevonási eljárás során figyelmen kívül hagyják a Hollandiában letelepedett, díjazásra jogosult személyt a Német Szövetségi Köztársaság és a Holland Királyság közötti kettős adóztatási egyezmény alapján Németországban megillető adómentességet és csak az ezt követő mentességet megállapító vagy adóvisszatérítési eljárásban veszik figyelembe, és a díjazás fizetésére kötelezett személy sem hivatkozhat a felelőssége megállapításakor az adómentességre, míg a belföldiek adómentes jövedelme után nem kell levonni az adót és ezáltal a díjazás fizetésére kötelezettnek sem állapítható meg a felelőssége az adólevonás teljes vagy részleges elmulasztása miatt?

d) Eltérő válaszok adhatók-e a 3.a)–c) pontokban feltett kérdésekre akkor, ha a külföldi EU-tagállamban letelepedett díjazásra jogosult személy szolgáltatása nyújtása időpontjában nem rendelkezik EU-tagállam állampolgárságával?

A Finanzgericht Köln 2004. június 24-i végzésével a Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde és Marina Stöffler kontra Finanzamt Bonn-Innenstadt ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-292/04. sz. ügy)

(2004/C 228/55)

A Finanzgericht Köln (Németország) 2004. június 24-i végzésével, amely 2004. július 9-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde és Marina Stöffler kontra Finanzamt Bonn-Innenstadt ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Köln a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Összeegyeztethető-e az EStG (Einkommensteuergesetz) 36. § (2) bekezdés 3. pontja (a jogvita éveiben hatályos változata), amely szerint csak a teljes körű adókötelezettség alá eső társaság vagy személyegyesülés által fizetett társasági adó számítható be az EStG 20. § (1) bekezdés 1. vagy 2. pontja alapján a jövedelmek 3/7-e erejéig a fizetendő jövedelemadó összegébe, az EK 56. cikk (1) bekezdésével és az EK 58. cikk (1) bekezdés a) pontjával, illetve (3) bekezdésével?

A Gerechtshof 2004. június 14-én ítéletével a Beemsterboer Coldstore Services B.V. kontra Inspecteur der Belastingdienst–Douanedistrict Arnhem ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-293/04. sz. ügy)

(2004/C 228/56)

Gerechtshof te Amsterdam (Holland Királyság) 2004. június 14-én végzésével, amely 2004. július 9-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Beemsterboer Coldstore Services B.V. kontra Inspecteur der Belastingdienst–Douanedistrict Arnhem ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Gerechtshof te Amsterdam a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A Közösségi Vámkódex⁽¹⁾ 220. cikk (2) bekezdésének b) pontjának új szövege alkalmazandó-e arra az esetre, amikor a vámtartozás az előírás hatályba lépése előtt merült fel és az utólagos beszédési eljárást is akkor folytatták le?
- 2) Ha az 1) kérdésre adott válasz igenlő: Az EUR.1 igazolás a Vámkódex 220. cikk (2) bekezdésének b) pontjának új szövege alapján „hibás igazolás”-e, ha hibás volta ténylegesen nem állapítható meg, mert az igazolás tárgyát képező áruk eredetét az utólagos ellenőrzés során nem lehetett meghatározni, és az áruk kizárólag emiatt nem részesültek kedvezményes elbánásban; és ha ez nincs így, akkor egy érdekelt fél még eredményesen nyújthat-e be jogorvoslati kérelmet ezen előírás ellen?
- 3) Ha a 2) kérdésre adott válasz igenlő: Kinek kell bizonyítania, hogy az igazolás az exportőr által szolgáltatott adatok hibás feltüntetésén alapul, illetve kinek kell bizonyítani azt, hogy az igazolást kiadó hatóságok nyilvánvalóan tudatában voltak vagy tudatában kellett volna lenniük annak, hogy az áru nem felel meg a kedvezményes elbánásra jogosító feltételeknek?